

[Aksel Larsen.]

formoder i øvrigt, at begge Lovforslag skal i det samme Udvalg, og ogsaa dette taler jo for, at man havde valgt den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og jeg altsaa er Tilhængere af. Det er ikke sket, og det er derfor nødvendigt under denne Sags Behandling at begrænse sig til at tale om Smørret og Flæsket, selv om det er uhyre vanskeligt, fordi Smørret og Flæsket og Kornet, hvad Prisen angaar, ikke kan skilles ad.

Hvad selve Smør- og Flæskepriserne angaar, er det ganske vist muligt at fatte sig i Korthed af den Grund, at vi har diskuteret dette Spørgsmaal i hvert Fald fire Gange: i August 1946, i September 1947, i December 1947 og i Slutningen af Februar 1948. Jeg tror, at ved disse Lejligheder er der i det væsentlige sagt, hvad der kan siges fra de forskellige Partiers Side, og jeg vil for mit Partis Vedkommende i alt væsentligt henviser til de Bemærkninger, jeg har fremsat ved de nævnte Lejligheder.

Man har draget ind i Debatten Spørgsmaalet om Landbrugets Rentabilitet og henholdsvis støttet sig paa eller taget Afstand fra nogle Beregninger, der paa Landbrugsministerens Foranledning er udført af Det landøkonomiske Driftsbureau. For mig er det uhyre interessant, at de Partier og Politikere, der i 1946 med sand Tyrkeretro svor til Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger, nu ikke kan lide dem; nu skal man ikke tage disse Udtalelser for højtideligt, ikke hænge sig for meget i dem. Jeg har før haft Lejlighed til at sige, at man maa vælge, enten man vil blæse eller have Mel i Munden, begge Dele er lidt svært. Men dette gode Raad er der dog altsaa visse Folk, der ikke vil rette sig efter. Jeg haaber, at vi i det Udvalg, der maatte blive nedsat, faar Lejlighed til at studere Tallene fra Det landøkonomiske Driftsbureau, men jeg har ingen Grund til at betvivle Landbrugsministerens Oplysninger om, at den kalkulerede Forrentningsprocent for det kommende Høstaar bliver 6,8 i Gennemsnit for Landbruget, og jeg maa sige, at jeg synes, det er en særdeles pæn Forrentningsprocent. Man maa jo huske paa, at det er den rene Forrentning af det, man kalder den indskudte Kapital, i Virkeligheden Ejendommens Handelsværdi, men derudover har Landbrugerne faaet det, man

kalder Driftslederløn og Familieløn og hvad dertil hører.

Jeg ser i et Særtryk af Landbrugsraadets Meddelelser af 16. April 1948, at Raadet er meget utilfreds med disse Beregninger og siger, at denne Forrentningsprocent paa 6,8 for 1948 har den højtærede Landbrugsminister fremtryllet paa en særlig Maade ved Hjælp af Driftsbureauet. Jeg kan da ikke tænke mig, at Landøkonomisk Driftsbureau, som dog i allerhøjeste Grad er afhængigt af Landbrugsorganisationerne og Landbrugsraadets, indlader sig paa paa Bestilling af Landbrugsministeren at fremtrylle nogle falske Tal. Men saa virker det yderligere interessant, at man i Fortsættelsen angriber Landøkonomisk Driftsbureau, fordi det har foretaget Beregninger paa Basis af samme Høst og Produktion som i det ekstraordinært gode Aar 1945—46.

Jeg tror, det var en eller anden ledende Socialdemokrat, der opfandt „den lodrette Løgn“ — det Udtryk har jeg naturligvis ikke Lov at bruge her, men det er et stærkt Stykke af Landbrugsraadets i en officiel Publikation, som man sender til os her paa Rigsdagen, at sige, at 1945—46 var et ekstraordinært godt Aar, naar enhver ved, at Høstaaret 1946—47 var langt bedre, og at det er det, man burde kalde det ekstraordinært gode Aar. Dette ekstraordinært gode Aar har Landøkonomisk Driftsbureau set bort fra og sagt: Vi tager i Stedet for 1945—46, som maa anses for at være et normalt Aar. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man har gjort det. Jeg føler samtidig Trang til at erindre om, at ved Debatten om Smør-, Flæske- og Ægordningen i August 1946 var det mig, som paa dette Omraade er en Lægmand, der maatte hævde det Synspunkt, at det vilde blive et usædvanligt godt Høstaar, medens de, der selv var praktiske Landbrugere, med det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup i Spidsen, hævdede, at det vilde blive saadan rent ud sagt Ruin for Landmændene at skulle køre ud med Selvbinderen paa Marken og at køre ud og tage Roer op. Nu taler Kendsgerningerne deres eget tydelige Sprog, og det er for længst bevist, at Høsten i 1946 blev ekstraordinær god, blev Rekord. Men paa denne Baggrund virker det dobbelt mærkværdigt, at det høje Landbrugsraad her vover at se bort fra, at det var i 1946, vi havde en ekstraordinær